

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

4. 8. 20 22

Podpis pristojne
sodne osebe:

I U 154/2019-18

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Barbara Fajdiga kot predsednica ter dr. Damjan Gantar in Jure Likar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, Štefanova ulica 2, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-237/2018/2 z dne 17. 12. 2018,

na seji **4. avgusta 2022**

RAZSODILO:

- I. Tožbi se delno ugodi, tako da se:
- izpodbijana odločba v 1. alineji 1. točke izreka spremeni tako, da se na koncu prve podalineje doda še besedilo: „v 1. alineji 1. točke dokumenta ime aplikacije in 5. alinejo 1. točke navedenega dokumenta v celoti,“,
  - izpodbijana odločba v 4. alineji 1. točke izreka spremeni tako, da se za tretjo podalinejo doda nova podalineja, ki se glasi: „na strani 4, pod "K točki 3", v drugem odstavku prekrije ime aplikacije,“.
- II. Tožba se v preostalem delu zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prosilca
(v nadaljevanju stranka z interesom) in odločbo tožnice št. 090-106/2018/12 (2061-01) z dne 5. 10. 2018 delno odpravila ter odločila, da je tožnica dolžna v roku 31 dni od vročitve izpodbijane odločbe stranki z interesom posredovati elektronske kopije štirih dokumentov, ki jih v izreku opredeljuje z imeni, opravnimi številkami in datumi, s tem da pri dveh alinejah tožena stranka tudi določa, katere posamezne dele dokumenta je treba prekriti. V preostalem delu je pritožbo stranke z interesom tožena stranka zavrnila.
2. V obrazložitvi odločbe tožena stranka pojasnjuje, da je vložila stranka z interesom zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, s katero je želela, da se ji posredujejo vsa navodila, usmeritve oziroma depeše glede ravnanja policistov / policije na terenu glede beguncev / migrantov / pribežnikov / prebežnikov ter vodenja postopkov, poslanih s strani Ministrstva za notranje zadeve ali Generalne policijske uprave ali PU Koper (samostojno ali kot posredovanje navodil MNZ ter GPO). Dokumente je želela za čas med 1. 5. 2018 in 30. 7. 2018. Tožnica je odločala o dostopu do enajstih dokumentih in stranki z interesom omogočila delni dostop njih. Kot razloga za delno zavrnitev je navedla, da dokumenti vsebujejo osebne podatke in da gre za dokumente, ki so bili sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa in bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. (11. točka prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, v nadaljevanju ZDIJZ).
3. Stranka z interesom se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožila, tožena stranka

pa je v izpodbijani odločbi ugotovila, da je pritožba delno utemeljena. Obravnavala je 11 dokumentov in za 2 dokumenta ugotovila, da sta bila v celoti dana stranki z interesom in nista predmet pritožbenega postopka, za 5 dokumentov je tožena stranka sledila obrazložitvi organa prve stopnje. V preostalem delu je ugotovila, da je prvostopenjski organ kršil pravila postopka ker se prvostopenjske odločbe ne da preizkusiti, saj izrek ni dovolj določen, ker iz njega ne izhaja v katerem delu točno je organ delno zavrnil dostop do vsakega posameznega dokumenta in iz katerega razloga. Tožena stranka je na podlagi drugega odstavka 251. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) v tem delu postopek dopolnila in se v svoji odločbi glede vsakega posameznega dokumenta z vidika zakonskih izjem po ZDIJZ opredelila glede vprašanja, ali gre za prosto dostopno informacijo javnega značaja.

4. Za dokument „Postopek za delo z migranti – naročilo, št. 225-2/2018/13 z dne 25. 5. 2018 z opombo direktorja PU Koper“ navaja, da gre za navodilo, iz katerega izhaja, kako naj policisti postopajo s temi osebami, katere podatke naj zberejo in obdelujejo, kam naj jih vnesejo, kje naj te osebe preverijo, kako naj postopajo s tujci, ki izrazijo namero podati prošnjo za mednarodno zaščito, v kakšnem obsegu se postopki izvajajo skupaj s hrvaškimi varnostnimi organi, kako postopati s tujci, ki samovoljno zapustijo azilni dom, itd. Po oceni tožene stranke gre pri opisu teh postopkov za izvajanje nalog in pristojnosti policije, za katere mora imeti ta zakonsko podlago. Način izvajanja teh postopkov, ki posega v pravice in obveznosti oseb, ki so obravnavane, pa ne more biti zgolj stvar interne politike organa. Pri tem ne gre za opis tehnik in metode policijskega dela, ne gre za razkrivanje operativnih podatkov in ukrepov delovanja, ki so interne narave, ampak za opis postopkov obravnave posameznikov, ki imajo za te posameznike konkretne posledice in ki so regulirani z veljavno zakonodajo. Dokument v določenih delih vsebuje operativne informacije, ki so namenjene organizaciji in delu policije in z razkritjem katere bi nastale motnje pri njenem delovanju. Gre za informacije, ki so namenjene notranjemu delovanju organa in kažejo na način delovanja organa in na organizacijo ter metode policijskega dela, zato je v tem delu podana izjema notranjega delovanja. Posledično je tožena stranka v tem delu le delno ugodila pritožbi stranke z interesom in odločila, da je tožnica stranki z interesom dolžna posredovati podatke na način, kot ga je določila v prvi točki izreka izpodbijane odločbe.
5. Glede dokumenta „Sodelovanje pripadnikov slovenske vojske v mešanih patroljah – ponovno opozorilo, št. 225-591/2017/78, 12. 6. 2018“ in dokumenta „Varovanje policijskega postopka v mešanih patroljah s Slovensko vojsko – naročilo, št. 225-591/2017/191, 9. 8. 2018“ tožena stranka ugotavlja, da ne vsebujeta nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o notranjem delovanju organa, ker bi kazali na taktiko in metodiko policijskega dela. Iz njiju namreč izhajajo le splošne ugotovitve oziroma zaključki, brez konkretnih opisov posameznih postopkov in metod dela, ki bi se nanašale na

policijsko delo in razkritje katerih bi povzročilo organom motnje v delovanju. Zato je tožena stranka odločila, da mora organ stranki z interesom prosilcu ta dva dokumenta posredovati v celoti.

6. Pri dokumentu „Zapisnik 3. strokovnega posveta s pomočniki komandirjev odgovornimi za mejne zadeve in tujce, št. 900-148/2018/2, 13. 7. 2018“ je tožena stranka ugotovila, da je tožnica prekrila preveč podatkov. V celoti je prekrila prvi odstavek besedila pod točko „K točki 1“, čeprav ta ne vsebuje nobenih konkretnih podatkov, ki bi jih lahko šteli kot podatke o notranjem delovanju organa. Iz njega namreč izhajajo le splošne ugotovitve brez konkretnih opisov postopkov in operativnih metod dela, ki bi se nanašali na policijsko delo in razkritje katerih bi povzročilo organu motnjo v delovanju. Pod rubriko „K točki 3“ na str. 4 dokumenta je organ prekril celotni drugi, tretji in zadnji odstavek besedila ter prvi in drugi odstavek besedila na str. 5 ter drugi in tretji odstavek na str. 6, kar je po mnenju tožene stranke nepravilno. Ta del besedila zapisnika se namreč nanaša na izvajanje postopkov obravnave migrantov. Gre za zapise, iz katerih izhaja kako (naj) policisti postopajo s temi osebami. Po oceni tožene stranke gre pri opisu teh postopkov za izvajanje nalog in pristojnosti policije, za katere mora imeti ta zakonsko podlago. Način izvajanja teh postopkov, ki posega v pravice in obveznosti oseb, ki so obravnavane, pa ne more biti zgolj stvar interne politike organa. Pri tem dokumentu tudi ne gre za opis tehnike in metode policijskega dela, ne gre za razkritje operativnih podatkov in ukrepov delovanja, ki so interne narave, ampak za opis postopkov obravnave posameznikov, ki imajo za te posameznike konkretne posledice in ki so regulirani z veljavno zakonodajo. Drugi del prekritih podatkov pod točko „K točki 3“ na str. 5, del prvega odstavka pod ročko "K točki 4" na str. 5 in prvega odstavka na str. 6 vsebujejo operativne informacije, zato je ta del dokumenta organ po mnenju tožene stranke upravičeno prekril. Posledično je le delno ugodila pritožbi stranke z interesom v tem delu in odločila, da je tožnica stranki z interesom dolžna posredovati podatke na način, kot ga je določila v prvi točki izreka izpodbijane odločbe.
7. Podrejeno tožena stranka pripominja, da je pri dokumentih, glede katerih je pritožbi ugodila, podan tudi prevladujoč interes javnosti po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ. Javnost ima pravico se seznaniti z informacijami o tem, ali policija obmejne postopke izvaja zakonito, enovito, predvidljivo in v okviru zaupanih zakonskih pooblastil. Vsak posameznik mora in je lahko seznanjen s tem, kako se ti postopki dejansko operativno izvajajo, kaj lahko v takšnem postopku pričakuje in kakšne pravice so v njem priznane oziroma bi mu morale biti priznane.
8. Tožnica v tožbi predlaga, da sodišče tožbi ugotovi in izpodbijano odločbo odpravi oziroma podrejeno predlaga spremembo izreka izpodbijane odločbe tako da: - se po prvi alineji 1. točke izreka izpodbijane odločbe v dokumentu 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 prekrijeta tudi prva in peta alineja 1. točke; - se po četrti alineji 1. točke izreka izpodbijane odločbe v dokumentu 900-148/2018/2

(3B23-01) z dne 13. 7. 2018 prekrijeta tudi drugi in tretji odstavek pod „K točki 3“; - se pritožbi ne ugotovi v delu posredovanja dokumentov št. 225-591/2017/78 (3B23-01) z dne 12. 6. 2018 in dokument št. 225-591/2017/191 (3B23-01) z dne 9. 8. 2018. Dokumenti, ki so predmet izpodbijane odločbe, so nastali v organu in so namenjeni notranji rabi organa. Njihova vsebina je namenjena izključno enotam, prejemnicam sporočila in vsebujejo operativne informacije, pridobljene tudi iz analize tveganja pri čezmejni kriminaliteti in nedovoljenih migracijah. Javna predstavitev ugotovitev teh analiz bi lahko povzročila nezaželene učinke pri širši javnosti ter posredno vplivala na delovno operativno okolje policije in drugih deležnikov, ki so vključeni v postopanje z nezakonitimi migranti. Policija samih statističnih podatkov ne skriva in so del polletnih delnih pregledov dela in letnih poročil o delu policije, ki so javno dostopna na njeni spletni strani. Ne more pa razkrivati vsega in s tem taktike svojega delovanja pri opravljanju svojih nalog. Ne more razkrivati operativnih podatkov in ukrepov delovanja na območju celotne Slovenije ali delu državne meje, saj bi to močno zmanjšalo učinkovitost policije in njene uspešnosti pri opravljanju ene izmed njenih osnovnih nalog. Pri tem gre tudi za varovanje skupnega varnostnega prostora EU. Dokumenti vsebujejo tudi informacije, ki se nanašajo na postopke z različnimi aplikacijami za poročanje o migracijah, katerih podatki in postopki niso namenjeni seznanjanju širše javnosti. Iz Uredbe (EU) št. 603/2013, Uredbe (EU) št. 604/2013 ter Spremembe Uredbe (EU) št. 1077/2011 izhajajo, da imajo organi pregona zelo restriktiven dostop do podatkov in so dostopni samo državi članici, odgovorni za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito. Gre za zelo občutljive podatke tudi z vidika varstva osebnih podatkov in varovanja človekovega dostojanstva. Dokumenti vsebujejo opis taktike in metodike delovanja organa in informacije iz analiz tveganja, iz katerega izhajajo podrobni notranji načrti in poudarki organa, kako ravnati v posameznih situacijah, na kaj so policisti pozorni, kako je organizirano njihovo gibanje v prostoru in času, kako je organizirano njihovo medsebojno komuniciranje, itd. V tem delu je torej izpolnjen prvi pogoj za obstoj izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Slovenija se sooča z izjemnim povečanjem nezakonitih prestopov zunanje Schengenske meje z Republiko Hrvaško. Obstoječi mednarodni akti so objavljeni, doreči pa je bilo treba prilagojen način sodelovanja s pristojnimi organi Republike Hrvaške. Usmeritve policije so z uveljavljajo usmeritev iz dokumenta št. 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 naraščajoči trend nezakonitih prestopov meje obrnile navzdol. Usmeritve so se osredotočile na odpravljanje ranljivosti slovenske / EU zakonodaje in prakse na področju mednarodne zaščite in v svoji celoti oziroma posameznih rešitvah predstavljajo spremenjen način delovanja državnih organov. Tožnica meni, da gre za del taktike, katerega razkritje bi omejilo učinkovitost izvajanja usmeritev ter ponovno usmerilo trend nezakonitega priseljevanja navzgor. Če bi bila javnost seznanjena s sredstvi, podrobnimi operativnimi in taktičnimi postopki policije ali v konkretnem primeru tudi vojske pri preprečevanju nedovoljenih (nezakonitih) migracij (skupne patrolje), načinom operativnega obveščanja in

poročanja v določenem časovnem oz. ob določenem dogodku, z izvajanjem poostrelega nadzora in konkretnimi načrti aktivnosti kdaj, katere enote, na katerem območju, s kakšnimi sredstvi izvajajo poostren nadzor, kako se ta izvaja in kaj vse se spremlja, kje in koliko začasnih tehničnih ovir bi bilo treba še postaviti na zunanji Schengenski meji, bi to bistveno zmanjšalo učinkovitost policije pri preprečevanju nedovoljenih migracij in na drugi strani izrazito povečalo verjetnost nezakonitih prehodov državne meje in schengenskega območja ter olajšalo čezmejno kriminaliteto. Lahko bi poslabšalo tudi varnost v notranjosti države. Razkritje tovrstnih informacij bi omogočilo večjo prepustnost državne meje. Tožnica se tudi ne strinja z ugotovitvijo tožene stranke o obstoju javnega interesa za razkritje teh dokumentov. Stranka z interesom se v zahtevi z dne 30. 7. 2018 ni sklicevala na obstoj javnega interesa za razkritje zahtevanih dokumentov, ampak šele v pritožbi. Gre za novo dejstvo, za katerega stranka z interesom ni pojasnila, zakaj se je nanj ni sklicevala že v zahtevi oziroma zakaj ga ni navedla že v postopku na prvi stopnji, zato ga tožena stranka po določbi tretjega odstavka 238. člena ZUP ne bi smela upoštevati. Poleg tega bi bila za odločanje o obstoju prevladujočega javnega interesa glede na določbo prve alineje drugega odstavka 21. člena ZDIJZ pristojna vlada. Tudi sklicevanje na sodbo Upravnega sodišča opr. št. I U 1688/2016-27 za ta postopek ni primerno. Pri tehtanju interesa javnosti je treba vrednotiti pravico do pridobitve informacij javnega značaja, ki jo zagotavlja drugi odstavek 39. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustave RS) v razmerju do drugih pravic, ki jih zagotavlja Ustava RS predvsem v 34. členu (pravica do osebnega dostojanstva in varnosti) in 17. členu (nedotakljivost človekovega življenja).

9. Glede podrejenega zahtevka tožnica dodatno pojasnjuje, da bi razkritje imena aplikacije v 1. in 5. alineji 1. točke dokumenta 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 lahko privedlo do poskusa vdora v baze policije z namenom brisanja in spreminjanja podatkov tujcev. Razkritje 5. alineje 1. točke dokumenta glede delovanja mešanih patrolj pa bi lahko povzročilo škodo nacionalnim interesom Republike Slovenije. Gre za izvajanje meddržavnega sporazuma, kjer se pristojna organa držav podpisnic dogovorita o načinu izvajanja. Zaradi prizadevanja za zmanjšanje tokov nedovoljenih migracij sta se vodstvi obeh policij dogovorili o spremenjenem načinu dela. Odkritje tega dogovora bi morala najprej potrditi hrvaška stran. Za prekritje drugega in tretjega odstavka pod rubriko "K točki 3" dokumenta 900-148/2018/2 (3B23-01) z dne 13. 7. 2018 tožnica pojasnjuje, da pomeni drugi odstavek tehnično izvedbo usmeritev HPU s poimenovanjem baz policije in način sodelovanja s HVO pri vračanju tujcev. V tretjem odstavku pa gre za oceno dela policistov pri izvajanju postopkov v primerih, ko gre za komunikacijo s tujci brez pomoči prevajalcev. Njuno razkritje bi povzročilo škodo organu pri sodelovanju s HVO oziroma bi povzročilo poskuse vdora v policijske baze podatkov. V tretjem odstavku gre za oceno ranljivosti organa ob nezadostnem številu prevajalcev za določene jezike, katerega razkritje bi povzročilo probleme glede zagotavljanja varnosti postopkov, saj je brez

ustreznega razgovora nemogoče oceniti ali gre za nevarno osebo ali ne. Objava te ocene pa bi povzročila tudi nemir in zaskrbljenost med občani. Dokumenta št. 225-591/2017/78 (3B23-01) z dne 12. 6. 2018 in dokument št. 225-591/2017/191 (3B23-01) z dne 9. 8. 2018 pomenita tolmačenje ustreznih določil operativno taktičnega načrta sodelovanja skupnih patrolj policije in slovenske vojske, ki je varovana s stopnjo tajnosti interno, zaradi česar vsebine dokumenta ne morejo razkriti.

10. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri navedbah izpodbijane odločbe in poudarja, da ostaja tožnično razlogovanje na abstraktni ravni. Sporni dokumenti v okviru policije niso bili posebej varovani (označeni s stopnjo tajnosti po Zakonu o tajnih podatkih), čeprav bi morali biti glede na naravo in težo škodljivih posledic, ki jih tožnica zatrjuje. Opozarja, da je pritožbi stranke z interesom ugodila le delno in tožnici naložila le delno posredovanje štirih dokumentov od zahtevanih enajstih dokumentov. Z izpodbijano odločbo je naložila prekritje vseh dokumentov, ki izkazujejo tehniko in metodiko policijskega dela, pri čemer se je po posameznih dokumentih glede na njihovo vsebino konkretno opredelila, kateri podatki predstavljajo izjemo notranjega delovanja. Vprašanje, ali državni organi v postopkih obravnave migrantov spoštujejo zakonodajo RS in veljavne mednarodne pogodbe ni le del notranjega internega delovanja organa. Glede izvedbe testa javnega interesa tožeča stranka navaja, da je svojo odločitev le delno oprla na določbo drugega odstavka 6. člena ZDIJZ (predhodno je namreč že ugotovila, da izjema notranjega delovanja po 11. točki ZDIJZ ni podana), zato izvedba testa javnega interesa niti ni bila potrebna. Presoja po drugem odstavku 6. člena ZDIJZ je opravila po uradni dolžnosti v okviru preizkusa pravilnosti uporabe materialnega prava iz drugega odstavka 247. člena ZUP. Ker se prosilec v zahtevi na prevladujoči javni interes z razkritjem ni skliceval, ni bilo treba uporabiti 21. a člena ZDIJZ. Glede na navedeno tožena stranka sodišču predlaga, da tožbo v celoti zavrne.
  11. Tožnica je v nadaljevanju vložila pripravljalno vlogo, v kateri poudarja, da ni razvidno, da bi bila odprava ali sprememba izpodbijane odločbe v neposredno škodo stranki z interesom. Pri tem se sklicuje na sodbo Vrhovnega sodišča opr. št. I Up 313/2016. Meni da stranki z interesom ni in ne bo poseženo v njen pravni interes, kar pomeni, da pogoj s prvega odstavka 19. člena ZUS-1 (neposredna škoda) ni izpolnjen.
  12. Odgovor na tožbo je vložila tudi stranka z interesom, v katerem pojasnjuje, na podlagi česa meni, da ji gre status stranke z interesom. Pojasnjuje tudi razloge, ki so privedli do tega, da je vložila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja.
- K I. točki izreka
13. Tožba je delno utemeljena.

14. Sodišče najprej ugotavlja, da je bila v skladu z določbo prvega odstavka 21. člena ZDIJZ v konkretnem primeru tožnica pristojna odločati o zahtevi stranke z interesom za dostop do IJZ. Ta je namreč šele v pritožbi zoper prvostopenjsko odločbo uveljavljala prevladujoč interes javnosti za razkritje zahtevanih podatkov. To ne vpliva na prvotno pristojnost tožnice za odločanje o obravnavani zahtevi za dostop do informacij javnega značaja, saj v času vložitve zahteve za dostop do IJZ niso bili izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 21. člena ZDIJZ za prenos pristojnosti.
15. Tožnica je tožbo razdelila na dva dela. V prvem delu na splošno in na abstraktni ravni opisuje, zakaj bi razkritje dokumentov povzročilo motnje pri njenem delovanju in se pri tem sklicuje na splošno na pomen učinkovitega varovanja državne meje in s tem povezane varnosti, pri čemer v tem delu tožbe ne konkretizira svojih tožbenih trditev glede na vsebino posameznega dokumenta. V zvezi s tem delom tožbe v svojem primarnem zahtevku tožeča stranka predlaga odpravo izpodbijane odločbe v celoti.
16. V drugem delu tožbe podrejeno predlaga spremembo določenih delov izpodbijane odločbe in pri tem konkretizirano navede, zakaj gre pri posameznem dokumentu po njenem mnenju za obstoj izjeme iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in zakaj je treba določene dele teh dokumentov še dodatno prekriti.
17. V obravnavani zadevi so predmet presoje štirje dokumenti, ki so naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe. V skladu z enajsto točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa¹. Med strankama ni sporno, da so sporni dokumenti sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa. Sporno tudi ni, da je izjema iz 11. točke podana pri dveh dokumentih in sicer pri dokumentu št. 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 ter pri dokumentu št. 900-148/2018/2 (3B23-01) z dne 13. 7. 2018. Za ta dva dokumenta ostaja sporno vprašanje, kaj vse obsega ta izjema pri posameznem dokumentu. Poleg tega ostaja sporno, ali je izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ podana tudi za dokumenta št. 225-591/2017/78 (3B23-01) z dne 12. 6. 2018 in dokument št. 225-591/2017/191 (3B23-01) z dne 9. 8. 2018.
18. Glede dokumentov št. 225-591/2017/78 (3B23-01) z dne 12. 6. 2018 in št. 225-591/2017/191 (3B23-01) z dne 9. 8. 2018 sodišče ugotavlja, da ne vsebujeta nobenih konkretnih podatkov o notranjem delovanju organa, katerih razkritje bi povzročilo motnje pri delovanju organa. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba v tem delu pravilna in zakonita, zato se sodišče v tem delu sklicuje na

¹ Iz sodbe Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 320/2010 z dne 1. 9. 2011 izhaja, da je treba pojem »motnje« razlagati kot pojav, ki ni usklajen s pravilnim, normalnim delovanjem (organa) in ne v smislu resne ogroženosti (13. točka obrazložitve).

razloge izpodbijane odločbe (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). Tožena stranka je pravilno za oba dokumenta presodila ali bi njuno razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa in to ustrezno obrazložila glede na ugovore tožnice v pritožbi. Pooblastila postopanja pripadnikov mešanih patrolj policije in vojske so namreč predpisana z zakonom in njihovo razkritje samo po sebi ne more povzročiti motnje pri delovanju organa. Dokumenta pa ne vsebujeta bolj konkretiziranih opisov delovanja (npr. opis policijske taktike in metodike dela), katerih razkritje bi po oceni sodišča povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa, saj le pojasnjujeta, kakšen obseg pooblastil gre pripadnikom slovenske vojske v okviru skupnih patrolj.

19. Pri dokumentu št. 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 tožnica v podrejenem tožbenem zahtevku predlaga, da se dodatno prekrije 1. in 5. alineja 1. točke tega dokumenta. Glede prekritja 1. alineje 1. točke tega dokumenta navaja, da bi razkritja imena aplikacije lahko pripeljalo do poskusa vdora v baze policije z namenom brisanja in spreminjanja podatkov tujcev. Ta ugovor je po mnenju sodišča razumen in utemeljen in mu je sodišče sledilo, zato je s to sodbo odločilo, da se iz tega dokumenta briše tudi ime aplikacije. Ni pa potrebno, da bi se ta del dokumenta (1. alineja 1. točke) v celoti prekril. Prekritje 5. alineje 1. točke navedenega dokumenta pa tožeča stranka utemeljuje s tem, da gre za izvajanje meddržavnega sporazuma med dvema državama, za ta način sta se dogovorili vodstvi obeh policij in bi morala odkritje tega dogovora najprej potrditi hrvaška stran. V tem delu je tudi po mnenju sodišča tožnica v zadostni meri utemeljila, zakaj bi razkritje tega dela dokumenta lahko povzročilo motnje pri njenem delovanju in je zato sledilo tožbenemu predlogu v tem delu in odredilo s predmetno sodbo, da se tudi ta del dokumenta prekrije. Dodaten razlog, da se to prekrije, pa je tudi v tem, da gre tudi tu za navedbo imena aplikacije.
20. Pri dokumentu št. 900-148/2018/2 (3B23-01) z dne 13. 7. 2018 tožnica v podrejenem tožbenem zahtevku predlaga, da se dodatno prekrijeta drugi in tretji odstavek pod "K točki 3", ker po njeni oceni pomenita tehnično izvedbo usmeritev s poimenovanjem baz policije in način sodelovanja s HVO pri vračanju tujcev (drugi odstavek) in za oceno dela policistov pri izvajanju postopkov v primerih, ko gre za komunikacijo s tujci brez pomoči prevajalcev (tretji odstavek). Glede drugega odstavka tožnica navaja, da njegovo razkritje povzročilo škodo organu pri sodelovanju s HVO oziroma bi povzročilo poskuse vdora v policijske baze podatkov. Ta ugovor je po mnenju sodišča delno utemeljen, zato je sodišče s to sodbo odločilo, da se iz tega dela dokumenta briše ime aplikacije. Ni pa potrebno, da bi se ta del dokumenta (drugi odstavek "K točki 3") v celoti prekril. V preostalem delu drugi in tretji odstavek "K točki 3" tega dokumenta po oceni sodišča ne vsebujeta podatkov, katerih razkritje bi glede na standarde, postavljene s strani Vrhovnega sodišča RS v zadevi X Ips

320/2010 z dne 1. 9. 2011, povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa, zato ni zakonske podlage, da jih organ prekrije.

21. V obravnavani zadevi interes javnosti glede razkritja ne more prevladati nad javnim interesom zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja, zato je v določenih delih treba le delno razkriti zahtevane dokumente.
22. Sodišče še pojasnjuje, da se tožena stranka ne more sklicevati na to, da če bi dokumenti predstavljali glede na njihovo naravo in težo tak pomen, da bi jih morala potem tožnica označiti s stopnjo tajnosti po Zakonu o tajnih podatkih. Gre namreč za dve različni vrsti izjem. Ena je izjema po 1. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, druga pa izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pri tem se tožnica lahko sklicuje na obstoj izjeme iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne glede na to, da dokumenti niso označeni s stopnjo tajnosti po Zakonu o tajnih podatkih.
23. Sodišče je v delu, kjer je delno spremenilo izpodbijano odločbo, odločilo v sporu polne jurisdikcije, saj podatki v spisu dajejo za to zadostno podlago. Dejansko stanje je pravilno in popolno ugotovljeno in ni sporno. Sporno pa je vprašanje pravilne uporabe in razlage materialnega prava. Glede na navedeno sodišče ugotavlja, da dajejo podatki postopka zanesljivo podlago, da lahko sodišče v tem delu odloči v sporu polne jurisdikcije, pa tudi narava stvari to dopušča, s čimer so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1, ne da bi za to morale izvesti dokaze na glavni obravnavi (prvi odstavek 214. člena Zakona o pravdnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

K II. točki izreka:

24. V preostalem delu, kolikor sodišče tožbi ni ugodilo, pa meni, da pri dokumentih, ki so bili predmet zahteve, niso izpolnjeni pogoji za izjemo iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj je iz dokumentacije razvidno, da v preostalem delu ni izkazano, da bi razkritje dokumentov, kot ga je odredila tožena stranka, lahko povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Glede neobstoja te izjeme v tem delu se sodišče v celoti pridružuje razlogom v izpodbijani odločbi, zato skladno z drugim odstavkom 71. člena ZUS-1 ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se sklicuje na razloge, navedene v odločbi, zaradi česar jih je tudi bolj podrobno povzelo v obrazložitvi te sodbe.
25. Sodišče v delu, kjer ni ugodilo tožbenemu zahtevku, ugotavlja, da tožnica, razen glede dokumentov št. 225-2/2018/13 (2131-3) z dne 25. 5. 2018 ter pri dokumentu št. 900-148/2018/2 (3B23-01) z dne 13. 7. 2018, zgolj na splošno navaja, zakaj je potrebno varovati dokumente, ki se nanaša na postopke mešanih patrolj in zakaj bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju organa. Po drugi strani pa je tožena stranka konkretno in prepričljivo navedla, zakaj je

potrebno določene dokumente oziroma dele dokumentov razkriti. Zaradi tega sodišče v tem delu ne more slediti tožbenim navedbam, ker so premalo konkretizirane in so le na abstraktni ravni.

26. Glede dokumenta št. 900-148/2018/2 (3B23-01) z dne 13. 7. 2018 tožnica predlaga, naj se prekrijeta drugi in tretji odstavek pod "K točki 3". Tožena stranka pa je razkritje teh delov dokumenta odredila z navedbo, da se zapisnik nanaša na izvajanje postopkov obravnave migrantov, pri čemer gre pri opisu teh postopkov za izvajanje nalog in pristojnosti policije, za katere mora imeti ta zakonsko podlago. Navaja, da način izvajanja postopkov, ki posegajo v pravice in obveznosti obravnavanih oseb, ne more biti stvar interne politike organa, ne gre pa niti za opis taktike in metodike policijskega dela ali razkritje operativnih podatkov in ukrepov delovanja. Sodišče ob vpogledu v ta dokument ugotovilo, da gre dejansko le za opis zakonsko predpisanih postopkov za delo z ilegalnimi migranti. Iz navedenih razlogov temu delu tožbenega zahtevka ni moglo ugoditi.
27. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 v preostalem delu tožbo zavrnilo. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo na nejavni seji brez glavne obravnave, saj je ocenilo, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankama ni sporno. Ni namreč sporno, da zahtevana dokumentacija obstaja, sporna je le pravna presoja, ali je ta dokumentacija informacija javnega značaja. V takem primeru pa daje ZUS-1 v prvem odstavku 59. člena izrecno pooblastilo sodišču, da lahko odloči tudi brez glavne obravnave (tako tudi v sodbi Vrhovnega sodišča v zadevi I Up 202/2019 z dne 12. 11. 2019, 13. točka obrazložitve).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. avgust 2022

Predsednica senata:

mag. Barbara Fajdiga, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: